

[Poul Nødgaard]

anden. Jeg synes faktisk, man skylder at fortælle os: Hvad er det egentlig, SF mener om det, vi debatterer her i dag?

Så sagde hr. Jes Lunde også – og det tog jeg en lille smule fortrydeligt op – at Fremskridtspartiet har været med til at mishandle kommunerne. Det mener jeg ikke vi har. Jeg vil gerne have nogle eksempler på det, for sagen er den, at der udtrykkeligt står i Danmarks Riges Grundlov, at regeringen og Folketinget har det overordnede ansvar for kommunernes økonomiske liv og færden. Det er da klart, at der må fastsættes nogle rammer, det er det, der foregår hvert eneste år, men da Fremskridtspartiet ikke deltager, når indenrigsministeren forhandler med kommunerne, kan jeg altså ikke se, at Fremskridtspartiet har et personligt medansvar for det, regeringen aftaler.

Vi kunne måske godt forestille os, at nogle af rammerne blev lidt snævrere, for der er et vist overforbrug i kommunerne. Hvis hr. Jes Lunde vil vedkende sig det, hvis hr. Jes Lunde vil prøve at se, hvad der investeres unødvendigt i de danske kommuner, gå budgetterne igennem, gå igennem, når det står i aviserne, at projekterne går i gang, så vil hr. Jes Lunde kunne se, at danske kommuner har råd til ganske mange ting.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Tre Fremskridtsfolk kan spørge om mere, end én ordfører kan nå at svare på inden for den afmålte tid.

Jeg skal bare sige til hr. Kim Behnke, at jeg mener ikke, at vurderingerne er bestilt af kommunerne. Det kan de ikke. Vurderingsmyndighederne er en uafhængig organisation. Jeg er enig med hr. Kim Behnke i, at ejendomsskatterne skal opkræves på et rigtigt grundlag. Hvis ikke de bliver det, fordi vurderingen er forkert, må folk bruge det klagesystem, der lige præcis er. Der eksisterer jo en klageadgang, og folk er i forbindelse med udsendelsen af vurderingerne blevet oplyst om deres mulighed for at klage og også om den klagefrist, som nu engang gælder.

Så blev der spurgt, på hvilken måde Fremskridtspartiet har været med til at mishandle kommunerne. Jamen kommunerne har jo fået deres bloktilskud beskåret meget dramatisk i løbet af denne regerings levetid, meget drama-

tisk. Kommunerne er utrolig klemte, og samtidig bliver kommunerne pålagt nye opgaver i et omfang, der gør, at de for at leve op til nye opgaver f.eks. på aktiveringsområdet bliver nødt til at fyre ordinært ansat personale for at tage sig af dem, som de skal samle op i kraft af arbejdsløsheden. Og det er jo galimatias, at vi kommer i den situation. Det er galimatias, når hver syvende beskæftiget i kommunerne efterhånden er en, man har måttet samle op på jobtilbud el.lign. Det er ikke en anstændig måde at behandle vores kommuner på, og det har Fremskridtspartiet altså lagt stemmer til.

Jeg var lige ved at tro et kort sekund, at hr. Poul Nødgaard ville fralægge sig ansvaret og sige, at vi kunne vedtage noget andet her i Folketinget, for han stod sandelig ikke bag indenrigsministeren. Men så forstod jeg, at Fremskridtspartiets budskab er, at de i virkeligheden gerne vil have strammet endnu mere. De synes, at indenrigsministeren har været ekstravagant. Så der er ikke noget at hente dér. Så har Fremskridtspartiet jo altså også ansvaret for, at regeringen kører den stramme linie over for kommunerne. Fremskridtspartiet ønsker en endnu strammere linie. Fremskridtspartiet har altså det fulde ansvar for, at vores kommuner bliver kørt nedenunder og hjem, så de ikke har nogen som helst mulighed for at kompensere for de stigende ejendomsskatter ved at sænke personskatterne, hvilket ellers ville have været meget fornuftigt. Men det kan vores kommuner bare ikke i øjeblikket med de arbejdsløshedsproblemer, de står med.

Kim Behnke (FP):

En del af debatten i dag – og særlig en del af det, der er gået forud for debatten i dag, nemlig udvekslingen af forskellige former for skriftlige og mundtlige spørgsmål særlig mellem Fremskridtspartiets medlemmer og regeringens medlemmer – har efterladt det indtryk, at regeringen ikke anede, hvad der foregik. Man var slet ikke klar over, hvor galt det ville gå med disse vurderinger. Vi har så sent som i dag hørt, hvordan Venstres ordfører, hr. Mejdahl, redegjorde for, at man ikke vidste noget før efter den 15. oktober.

Det vil jeg gerne have lov til at modbevise. Det er nemlig sådan, at Jyllands-Posten den 13. marts 1992 – og jeg understreger den 13. marts, helt tilbage i foråret 1992 – skrev en arti-